

[Hauch.]

Justitsministeren, løber indtil 1. April 1930. Man forudsætter at kunne være færdig med Afløsningen til den Tid, og det tilføjes, at for saa vidt man ikke er naaet dertil, vil fra den nævnte Dag den Afgift træde i Kraft, som er foreskrevet i Loven af 4. Oktober 1919 § 11, 2det Stykke.

Ændringsforslaget gaar i øvrigt ud paa, at der gives Justitsministeren Bemyndigelse til at dispensere fra Lovens Bestemmelser med Hensyn til Afgiften i de Tilfælde, hvor der foreligger en enstemmig Indstilling derom fra Lensnævnet. Indenfor Udvalget har man i og for sig ikke været tiltalt af den Form, Lovforslaget herved faar; men man har anset det for den eneste Udvej, dersom man skulde imødekomme de stærke Ønsker, der er fremme fra enkelte Lensbesiddere om en Lempelse i Tilfælde, hvor man maa sige, at den Afgift, de kommer til at svare, i Forhold til Besiddelsens nuværende Værdi er særlig høj.

Jeg skal indskrænke mig til disse faa Bemærkninger, idet jeg anbefaler det høje Tings Medlemmer at stemme for den Affattelse af Lovforslaget, som Flertallet har ønsket at give det.

Kr. Johansen: Jeg vil gerne paa mit Partis Vegne udtale, at vi ikke kan stemme for det stillede Ændringsforslag, der betyder en helt anden Form for Lovforslaget end den oprindelige. Vi har i Betænkningen motiveret vor Stilling, og jeg skal her kun tilføje nogle korte Bemærkninger.

Man vil af Betænkningen se, at alle er enige om, at det er ønskeligt at naa til en hurtig Afslutning paa Arbejdet med Lensafløsningen, og det er ret naturligt. Her ser Flertallet saa ingen anden Vej at gaa end den her anviste. Men vi anser det for en meget uheldig Form for Lovgivning, at man saaledes begrænser Loven om Lensafløsning til en Dispensationsret for Ministeren — ganske vist kan Dispensation kun gives efter enstemmig Indstilling af Lensnævnet. Jeg forstaaer saa godt, at den ærede Ordfører indrømmede, at han ikke selv er fuldt tilfreds med denne Form, men at man ikke kunde finde anden Udvej. Saa vidt jeg forstaaer, er heller ikke den højtærede Justitsminister saa

særlig begejstret; han er maaske meget nær ved at være enig med Socialdemokraterne. Ministeren betragter det vel som et nødvendigt Onde.

Vi anser det altsaa for en uheldig Form for Lovgivning. Men det er ikke den eneste Grund til, at vi stemmer imod Lovforslaget. Vi har i Betænkningen henvist til vor principielle Stilling til hele denne Lovgivning, og den maa ogsaa være afgørende for vor Stilling til det foreliggende Lovforslag og det Ændringsforslag, der er stillet. Vi kunde maaske have stemt for det sidste Punkt i Ændringsforslaget. Jeg er tilbøjelig til at tro, at vi, hvis man havde begrænset sig til en Bestemmelse om, at dersom Afløsningen ikke er tilendebragt inden et bestemt Tidspunkt, f. Eks. det, der her nævnes, den 1. April 1930, træder fra denne Dato den i Lovens § 11, 2det Stykke, nævnte Afgift i Kraft, kunde være gaaet med dertil, idet vi mener, at det lige saa vel som det, der her er foreslaaet, vilde have bidraget til at fremme Afløsningen, saa den maaske kunde være afsluttet til den Tid. Men ellers maa vi stemme imod Ændringsforslaget. Vi vil derfor ogsaa stemme imod Lovforslaget ved tredje Behandling.

Jeppesen (Drusebjerg): De ærede foregaaende Talere har udtalt, at man ikke var helt tilfreds med Forslaget, som det her foreligger, og dette kan jeg underskrive.

Forholdet er jo det, at der er nogle Lensbesiddere tilbage, ca. en halv Snes, som ikke har faaet afløst, og som ikke har Udsigt til at faa afløst, hvis der ikke bliver vedtaget Bestemmelser, som under en eller anden Form bidrager til at faa denne Afløsning afsluttet. Paa den Baggrund maa det foreliggende Ændringsforslag ses. Der er angivet to Fremgangsmaader, som hver for sig skulde bidrage til en Afslutning af dette Afløsningsarbejde, den første, at der i visse Tilfælde kan ses bort fra de nu gældende Vurderingsregler, og som en Slutbestemmelse dette, at hvis Afløsningsarbejdet ikke er tilendebragt inden den 1. April 1930, træder den i § 11, 2det Stykke, i Loven om Lens og Stamhuses Afløsning nævnte Bestemmelse i Kraft, hyerefter Lensbesiddere, som ikke til den Tid har afløst, maa underkaste sig Lovens Afgifts-